

کورت ونه گات

راوی خندان

ایالت انکار

مترجم: میترا کیوان مهر

کافی ندانست. به همین دلیل دائماً در سخنرانی‌های مختلف شرکت می‌کرد و شنونده‌گان را با سخنانش وا می‌داشت تا به خودشان و ذات انسانی‌شان بیاندیشند.

سردبیر مجله مستقل (in this time - در این دوران) به نام جول بیلی فوس در شیکاگو در مورد او می‌گوید: «ونه گات کسی بود که حس شوخ طبعی شورانگه را با حفظ اخلاقیات داشت، او همیشه نکاتی را مورد توجه قرار می‌داد که مهمتر بودند». شاید همین نحوه تفکر و سخنرانی‌هایش بود که باعث شد برخی از داستان‌هایش تحریم شود، چرا که خودش معتقد بود: «افراد شرور در داستان‌هایش به هیچ وجه نماینده یک فرد انسانی نیستند بلکه

کورت ونه گات در سن هشتاد و چهار ساله گی بر اثر سقوط از بلندی از دنیا رفت. مرگ ونه گات سرودهای زیادی هم در کشور خودش و هم در بخش‌های زیادی از جهان به وجود آورد چرا که او یک نویسنده خنثی نبود و مردم جدا از آثار ادبی‌اش بیشتر او را با فعالیت‌های اجتماعی و اظهار نظرهای سیاسی‌اش می‌شناختند.

ونه گات در آثارش لحظات تلخ را با لحظات شیرین می‌آمیخت و در نظر بسیاری از منتقدان معاصر شکل دهنده - یا دست کم یکی از شکل دهنده‌گان - ادبیات قرن بیستم آمریکاست، او سبکی مخصوص خودش داشت و همین سبک او را در نظر منتقدان «به مارک تواین دوران» تبدیل کرد، همسرش جیل

دوست دارم بگویم پنجاه و یکمین ایالت، ایالت انکار است، درست مثل این که یک ستاره دنباله‌دار در حال اصابت به ماست ولی ما نمی‌خواهیم در مورد آن صحبت کنیم، نفت رو به پایان است و ما نمی‌توانیم هیچ جایگزینی برایش پیدا کنیم و ساکن ایالت انکار شده‌ایم

کرمنتر که یک عکاس حرفه‌ای است جزو نخستین کسانی بود که همیشه هنگام خلق یک داستان یا مقاله جدید طرف مشاوره ونه گات قرار می‌گرفت. ونه گات در چند سال اخیر به سبب مخالفت‌های آشکارش با دولت جرج بوش در آمریکا به عنوان یک نویسنده معترض شناخته می‌شد. او چندین رمان، داستان کوتاه، مقاله و نمایشنامه دارد، ولی در ایران با معروف‌ترین آن‌ها یعنی «سلاخ خانه شماره پنج» شناخته شده است، در این آثار ضمن حفظ سبک شخصی‌اش به موارد مختلفی چون مسایل اجتماعی، داستان‌های علمی و تخیلی و اتوبیوگرافی پرداخته است، آن‌چه در مورد ونه گات انکارناپذیر است، نوعی بدبینی ذاتی است که گاهی عامل اصلی طنز تلخ نوشته‌های اوست. ونه گات یک انسان آزاداندیش بود او از شخصیت‌هایی که خلق می‌کرد مثل بیلی هیلگریم (در سلاخ خانه شماره ۵) و با الیوت رزواترز در (خدا خدخیرت بدهد آقای رزواترز) برای بیان نظرات شخصی‌اش سود می‌برد اما هیچ وقت ابراز عقیده از طریق نوشته‌هایش را

رفت و خیلی زود در اوایل جنگ زندانی شد. در واقع گات، نسل چهارم یک خانواده آلمانی ساکن آمریکا بود.

او خاطراتش را در سال ۱۹۹۱ تحت عنوان «سرنوشتی بدتر از مرگ» نوشت و در آن به دوران سختی که در زمان بمباران طی کرده بود، اشاره کرده است.

پس از جنگ جهانی دوم، گزارشگریک دفتر خبری در شیکاگو بود و سپس رابط و فروشنده دفتر جنرال الکتریک شد، همیشه به با نفرت از این شغل یاد می‌کرد، اولین رمانش را به نام «نوازنده پیانو» در سال ۱۹۵۱ نوشت و سپس به ترتیب «فریادهای تیتان»، «قتاری در خانه گربه» و «شب مادر» را نوشت.

او ابتدا مورد بی‌اعتنایی منتقدان قرار گرفت اما خیلی زود طرح‌های ناپیوسته داستان‌هایش زمینه عجیب آن‌ها برای منتقدان و نشریات فرهنگی جذاب شد. او مدت‌ها بود که در سال‌های آخر عمرش دیگر

داستان و رمان نمی‌نوشت و بیشتر مقاله می‌نوشت، یکی از همین مقالات به نام «مرد بدون کشور» در سال ۲۰۰۵ فروش زیادی کرد. او گرافیست خوبی هم بود و تصاویر این کتاب همه از آثار خودش است. این مقاله بیشتر به پایان نامعلوم کره زمین ارتباط دارد. ونه گات از مدت‌ها قبل و در واقع پس از مرگ خواهرش سرپرستی سه فرزند او را نیز علاوه بر سه فرزند خودش بر عهده گرفت. این‌ها فرزندان همسر اولش بودند که بعدها دختر همسر دومش نیز به آن‌ها اضافه شد. ونه گات بهترین نوع مرگ را مردن در یک حادثه هواپیما در اثر برخورد با کوه‌های کلیمانجارو می‌دانست و اغلب درباره پیری با شوخی حرف می‌زد، ولی وقتی کمی جدی‌تر می‌شد می‌گفت: «پیری یعنی رسیدن به پایان خط»، او عقیده داشت همین‌گوی وقتی به پایان خط رسید خود را کشت ونه گات که خودکشی مادرش تاثیر بسیاری بدی بر او گذاشته بود می‌گفت:

«پدرم مثل همین‌گوی دست به اسلحه داشت، در اواخر عمر هم از پیری خیلی ناراحت بود، اما همین که خودش را نکشت خیلی خوشحالم، من هم قصد دارم همین کار را بکنم و به زندگی ادامه بدهم تا مثال بدی برای فرزندانم نباشم.»

او در طول جنگ جهانی دوم به بیهودگی جنگ پی برد و کتایه‌های نوشتاری‌اش را مورد پیشرفت علوم برای تهدید بشریت از همان زمان آغاز کرد و در همین دوران در دانشگاه شیکاگو شروع به خواندن مردم‌شناسی کرد. او ۱۹ رمان دارد، که اکثر آن‌ها جزو آثار پرفروش جهان هستند. گات همیشه در رمان‌ها، نمایشنامه‌ها و داستان‌های کوتاهش نقش یک منتقد اجتماعی را بازی کرده، شخصیت‌های داستان‌هایش در مانده و ضد قهرمان بودند، کسانی که کنترلی بر سرنوشت خودشان نداشتند.

برخی از آثار ونه گات عبارتند از:

- نوازنده پیانو، ۱۹۵۱ - فریادهای تیتان ۱۹۵۹ - قتاری در خانه گربه (داستان کوتاه) ۱۹۶۱ - شب مادر ۱۹۶۱ - گهواره گربه ۱۹۶۳ - خدا خیرت بدهد آقای رزواترز ۱۹۶۵ - سلاخ خانه شماره پنج ۱۹۶۹ - بز و بشکن ۱۹۷۲ - پرده زندان ۱۹۷۹ - ریش آبی ۱۹۸۷ - سرنوشتی بدتر از مرگ ۱۹۹۱

